

Jak se pere na valše? I to si vyzkoušely děti v Sedlici

SEDLICE – Fotbalové hřiště v Sedlici tentokrát patřilo různorodé dětské zábavě. V sobotu 5. září se zde dodatečně uskutečnilo tradiční Loučení s létem, které poslední srpnovou neděli překazil déšť a akce byla o týden posunuta. Jubilejní 10. ročník se nesl ve znamení řemesel. Účastníci si tak vyzkoušeli na několika stanovištích třeba práci kováře, práť na valše, co to obnáší být pekařem, co dělal mlynář nebo si mohli něco upalíčkovat. Zábavného odpoledne se zúčastnilo kolem stovky dětí, víceméně tradiční počet, které se dočkaly i sladké odměny.

Letošní ročník byl výjimečným tím, že se ho podařilo uskutečnit až napotřetí. „První termín musel být zrušen kvůli fotbalu, druhý kvůli počasí. Ale napotřetí to vyšlo na jedničku. Reakce dětí a rodičů byla velmi pozitivní, můžeme být spokojeni,“ řekla za pořádající Český svaz žen Sedlice Kateřina Prexlová. Organizátorky chtěly obohatit program boulderingovou stěnou, jenže právě kvůli přesunutí termínu už tato atrakce nebyla volná. Našla se tak náhrada v podobě velké lanovky. Ta se vždy setká s vel-

kým úspěchem, a to nejen u dětí. „Sedlické fotbalové hřiště lanovce sedí, je natažena přes celou jeho šířku,“ dodala Kateřina Prexlová. Premiéru si odbylo mobilní planetárium. „Dětem se moc líbilo, zhlédly krátké filmy o vesmíru.“

Stanovišť s řemesly bylo devět – truhlář, mlynář, kominíci, pekaři, pletení a háčkování, pradelka Madlenka, kováři, švadleny a paličkování. „Všechna řemesla byla skvěle připravena, ale asi nezapomenutelný zážitek mají děti s pradelkou Madlenkou, u které praly prádlo na valše v neckách. To se dnes už přece jen nevidí. Ale i takové paličkování nebo hoblování hoblíkem se moc líbilo,“ zmínila Kateřina Prexlová. Kromě „domácích“ dětí se zúčastnily i ty mimosedlické.

A jak se Loučení s létem rozrostlo za deset let? „První ročník v roce 2011 se konal za pomoci pár mladých sedlických maminek a hodně se improvizovalo, ale akce měla úspěch. V dalších letech už jsme byly schopné zajistit různé rekvizity z DDM ze Strakonice díky paní Aleně Hrdličkové, která tam pracovala. Chyběl nám však personál a hlav-

Nejvíce se dětem líbilo praní na valše.

ně jsme nebyly žádná oficiální organizace, a tak i shánění sponzorských darů byl problém. Proto jsme se rozhodly v roce 2013 oslovit místní Český svaz žen Sedlice, zda bychom mohly pod jejich hlavičkou loučení pořádat. Sedlické dámy nás přijaly a jak se říká, zbytek už je historie. Bez svazu a všech dam, které vypomáhají, by žádné akce nebyly,“ vyřčila Kateřina Prexlová. „To, že nám na akce chodí pravidelně přes 100 dětí ukazuje, že něco asi děláme správně.“

Témat akce za uplynulou de-

kádu bylo několik, nejprve se začínalo s deseti stanovišti, na kterých si děti zkoušely a tvořily různé věci. „Za posledních pět let se snažíme mít loučení tematické – pirátské, olympijské, retro hry nebo třeba Tenkrát na západě,“ upřesnila organizátorka.

Na konec října plánuje svaz žen pro děti stezku odvahy, kterou loni vystřídal Strašidelný bál. „Ale letos bychom se rády vrátily ke stezce, která by se uskutečnila venku v okolí Sedlice,“ konstatovala Kateřina Prexlová.

Text a foto Miloš Vrátný

Ve Lnářích si připomněli bývalého faráře Adolfa Arnošta

LNÁŘE – Představitelé a členové Církve československé husitské se v sobotu 5. září sešli ve Lnářích v rámci oslav letošního 100. výročí jejího založení. V zámecké kapli se v podvečer konal benefiční koncert k podpoře domácí hospicové péče, kterou církev provozuje (konkrétně je jeho výtěžek určen na podporu Domáčího hospice Athelas v Písku). Ještě předtím se ale konala krátká pouť na místní hřbitov, kde byly položeny květiny k nedávno opravenému hrobu faráře Adolfa Arnošta, jenž byl zakladatelem Církve československé husitské ve Lnářích a širokém okolí a od jehož úmrtí uplynulo 80 let. Poté došlo

také na slavnostní bohoslužbu a po ní na zmíněný benefiční koncert. Na něm vystoupil koncertní mistr Josef Klíč z Národního divadla v Brně.

„I přes nepříznivou prognózu počasí se akce vydařila. Z pohledu obce byla důstojným připomenutím vzniku a působení Církve československé husitské ve Lnářích, jakož i osobností s ní spojených. Podvečerní benefiční koncert navštívilo kolem 25 lidí,“ uvedl místostarosta Vladimír Červenka.

Hrob Adolfa Arnošta, zakladatele a prvního faráře Církve československé husitské ve Lnářích, jeho manželky a jejich rodičů, byl zrenovován letos v létě právě v souvislosti se zmíněnými výročí-

mi. Renovaci zprostředkovala obec a financovala Plzeňská diecéze Církve československé husitské. Adolf Arnošt, původně kněz lnářského konventu bosých augustiniánů, byl především duchovním správcem farního obvodu Církve československé. Konal tedy bohoslužby, křtil, oddával a pohřbíval lidi ze Lnář a okolí, zpočátku velmi širokého. „Jako jeden z prvních, ne-li vůbec první ze lnářských občanů, také disponoval od roku 1926 vlastním osobním automobilem, který používal ke služebním účelům. V neposlední řadě byl významným činovníkem Sokola, v němž působil jako vzdělavatel, jeden z režisérů divadelního odboru a v letech 1930 až 1934 a 1936 až 1938 dokonce jako sta-

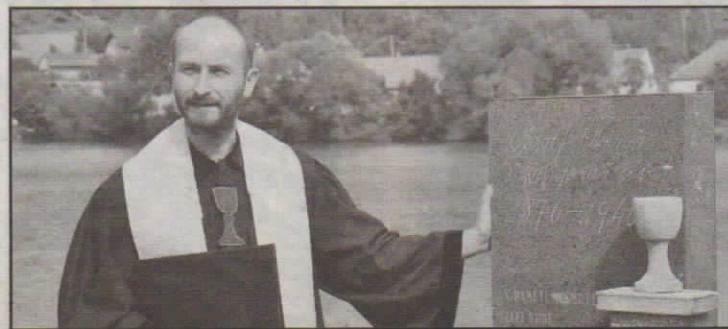
rosta jednoty. Spojoval tak ve svých rukách duchovní úřad a vlivnou spolkovou funkci,“ přiblížil Vladimír Červenka. Dodal, že celoživotní oporou faráře byla manželka Božena. „Ta navíc stála v letech 1928 až 1939 v čele ženské části lnářské sokolské organizace.“

K historii Církve československé husitské ve Lnářích místostarosta uvedl, že již do týdne po prvních českých bohoslužbách dne 13. června 1920 se do nové církve přihlásilo na 550 osob z okruhu stávající římskokatolické farnosti Lnáře. „O dva týdny později bylo jen ve Lnářích samotných již 691 přihlášených členů, přičemž obec měla dle sčítání lidu v roce 1921 celkem 1055 obyvatel. Šlo tedy o nadpoloviční většinu,“ upřesnil místostarosta. „Se změnou poměrů, zvláště po roce 1948, ale také vlivem demografického vývoje obce, v neposlední řadě i celkovou sekularizací společnosti, se členská základna církve začala zmenšovat a dnes zde nejsou takřka žádní praktičtí příslušníci této náboženské organizace. Své místo v dějinách naší obce ale nesporně má a je potřeba si ji připomínat,“ uzavřel Vladimír Červenka.

Text a foto Miloš Vrátný

Adolf Arnošt na snímku z roku 1936.

Nově opravený hrob Adolfa Arnošta na Lnářském hřbitově.